

„עברתי בפעם השנייה את כיתה אלף, בית וגימל, ועלי לציין שקיבלתי ציונים מצויינים והמורים היו מאוד מרוצים!“ אומרת האם

לילד לא-עצמאי, שאינו מסוגל לקחת אחריות על משימות החיים שלו. וההורים משלמים מחיר כבד של יחד סים מקולקלים במסווה של דאגה לצי- תידו של הילד, בחטות הידיעה שהם יודעים מה טוב בשבילו. כך יש גם אכזר בות, תיסכולים ותחושה של פגיעה ברימו העצמי שלנו כהורים טובים, אם אנתנו רואים את ההישגים של הילד כמשקפים את הצלחתנו כהורים. הויק רה שלנו כהורים נפגעת, שכן רמת הילד משקפת, לדעתנו, בצורה מעורר תת, את הרמה שלנו בעיני אחרים: „איך יתכן שלי יש ילד טיפיש? איך יכול להיות שהילד שלי אינו מוצלח, תלמיד גרוע?“

השיעורים הופכים במהלך השנים לעונש. הילדים האלה, גם אם הם מגי שמים את הציפיות של הוריהם, עלר לים לאבד כל חשק להמשיך אחר-כך בלימודים, כאשר הם עומדים ברשות עצמם. הם לא מוכנים לשמוע יותר מ שייעורים, עבודות ובחינות, ולא רוצים להמשיך בלימודים גבוהים.

חינוך לעצמאות

דלר מציע דרך אחרת. להאמין בכנות שהשיעורים הם בתחום אה ריותו ועניינו של הילד. בכך שאנתנו לא מתערבים, אנתנו מאפשרים לו ל התמודד בעצמו, להתנסות, לקחת אה ריות ולשאת בתוצאות של לימודיו. אנתנו מאפשרים לו להתאמן בכחירה, להחליט באופן עצמאי אם, מתי ואיך להכין את שיעוריו ללא איומים, הור אות, עצות, הנחיות ושרותים מיותרים מצידנו.

כך נחנך את הילד מגיל צעיר לדעת לבחור בין אפשרויות שונות, לחנות את התוצאות הצפויות, להחליט, לבצע ול שאת בתוצאות. כך נחנך אותו לאחר יות ולעצמאות. נאמן אותו לנסות את כוחו בלי פחד, תוך ידיעה שאנו לצידו, אך לא עושים את הרבנים במקומו. שאנו מוכנים לעזור, לייעץ, לתמוך ול יעודר.

אנתנו צריכים להיות מעורבים, אבל לא להתערב. נראה התעניינות כנה ב חומר הנלמד ובמה שקורה בבית הספר, אבל ללא כפייה וללא מעקב צמוד. נעזור לילד בשעת הצורך ונתמוך בו בקשייו ובכישלונותיו. נהיה איתו מבלי לקחת צד וחלק בבעיות העולות לצוץ בינו לבין המורה, מבלי לסגור על המורה, או להגן ולגונן על הילד.

כדאי, אם זה אפשרי, לשתף את ה מורה בהחלטה שלנו ובשקולים שלנו, ולשתף, כמובן, גם את הילד, להתיעץ איתו ולהחליט ביחד.

כדאי לומר לילד ששמנו לב ששי עוררה את הפכו את היחסים בינינו ללא טובים. שאנתנו החלטנו שהיחסים הטובים חשובים לנו יותר משיעוריה בית. לכן החלטנו שלא להתערב יותר בשיעורים. לומר לו שאנתנו סומכים עליו שידע לכלכל את מעשיו בתביר נה. לומר לו שאנתנו יודעים שהוא יכול לקחת על עצמו את האחריות לשיעור רים שלו. שאנתנו נמצאים שם, אם יוד קק לעזרה, לעצה, לרעיון, אבל אנתנו לא מתערבים יותר, כי אנתנו רוצים להמשיך ולשמוע על יחסים טובים.

כדאי להיות החלטיים ועיקביים ב החלטה שלנו, כי חוסר-עקביות יכול לעשות את המצב גרוע יותר. כדאי לזכור שלמעשה לילד יש סקי רנות טיבעיות רבה ורצון להצליח, וגם אם לא נעמוד בדרכו ונחסום זאת, ואם נשכיל לתמוך בו בסבלנות ונעביר לו את התחושה שאנתנו מאמינים בו ובי כולתו, ולכן יכולים להשאיר בידי את מלוא האחריות על העניינים שלו, כר לל האחריות על הצמיחה שהוא אכן יראה כך, אך עצמו, יקח על עצמו את האחריות למשימות ולחובות המר טלים עליו, וילמד מתוך רצון פנימי שלו, ולא מתוך כפייה חיצונית שלנו.

ההורים מוכנים, שלא במדע, לסכן את היחסים בשביל להשיג מטרת. כדאי שהוא ילמד אני מוכן להשפיל, לגעור, לשחד, לאיים, להטיף, לכעוס, להפוך ימים לגיהנום של כבי וצערות. לתרום מומני, ללמד איתו, כדאי שית קדם וילמד.

ילד שאינו לומד הוא ילד המשתמש בזה כמטרה להשגת יחסים עם הוריו. הוא יודע שאם לא ילמד יעידו לו, יצי קו לו, יכעסו עליו, יתעסקו איתו, יעני קו לו וישומת-לב כל הזמן.

לילד יש סקרנות טיבעית לדעת ר ללמוד. אבל אם ההורים הופכים את ההישגיות לתנאי — רק אם תביא הביתה ציונים טובים אני אעודר אר תך, או רק אם תכין את השיעורים בסדר אני אתן לך יחס טוב, — הילד מרגיש לחוץ. תולים בו ציפיות גבוהות, ואז הוא עושה לעצמו חשבון: „האם אני יכול לעמוד בציפיות הגבוהות האלה?“ אם הוא מאמין שהוא יכול, הוא עלול להפוך למצליחן כפייתי. הוא תלוי ב הישגים שלו, ואם לא השיג את הציפי יות שתלו בו הוא הופך אומלל.

ילד יכול גם לחשוב אחרת: „אני שמילא לא אוכל להשיג את ההישגים שמצפים ממני שאשיג, לכן אין טעם בכלל להתאמץ.“ ילד כזה מוותר מר אש על כל מאמץ. „אני במילא לא מצליח ללמוד כמו שצריך, או למה לי להיות פראירי, גם ללמוד וגם להיכשל. מוטב להפסיק ללמוד.“

ילד כזה יכול להיהפך תלתי בהר ריו. „אם אבא או אמא לא יושבים לידי כשאני מכין את השיעורים, אני לא יכול לתפור את התרגילים בחשבון.“ עשיית השיעורים הופכת מהר מאוד למאבק בין הילד להורה. הילד מתלונן שזה קשה לו, אמא מנסה בסבלנות לעזור, הוא אינו משקיע מאמץ, כי אמא במילא עושה עבורו הכל, אמא מתחילה לאסלאט לאבד את הסבלנות, והיחס הופכים לגיהנום מתמשך.

ילד שיועד שהשיעורים הם הדבר הכי חשוב להוריו, מתחיל להשתמש בזה לעיתים במישורים אחרים בבית. הוא עלול לנצל את רגישות ההורה לנושא השיעורים כדי לשעבדו לרצונו ולזכות ממנו לתשומת-לב, להכריח אר תו להקדיש לו זמן, להעניק לו שרותים מיותרים, עזרה כלת-תחושה ולבצע עבור הילד משימות שהוא בהחלט מסר גל לבצע בעצמו.

מעגל כוח

לעיתים קרובות מידרדרים ה יחסים והופכים מהר מאוד למא בקי-כוח. ההורים דורשים ומנסים לכ פות את רצונם ואת הסטנדרטים הגי בוהים שלהם על הילדים, והילדים, מצידם, מתקוממים ומוכיחים את עצ מאותם כאי-הכנת שיעורים, ובנכונות לשאת בתוצאות ובכישלון, כדי להר כיח שהם עושים מה שהם רוצים, ולא מה שההורים רוצים שיעשו.

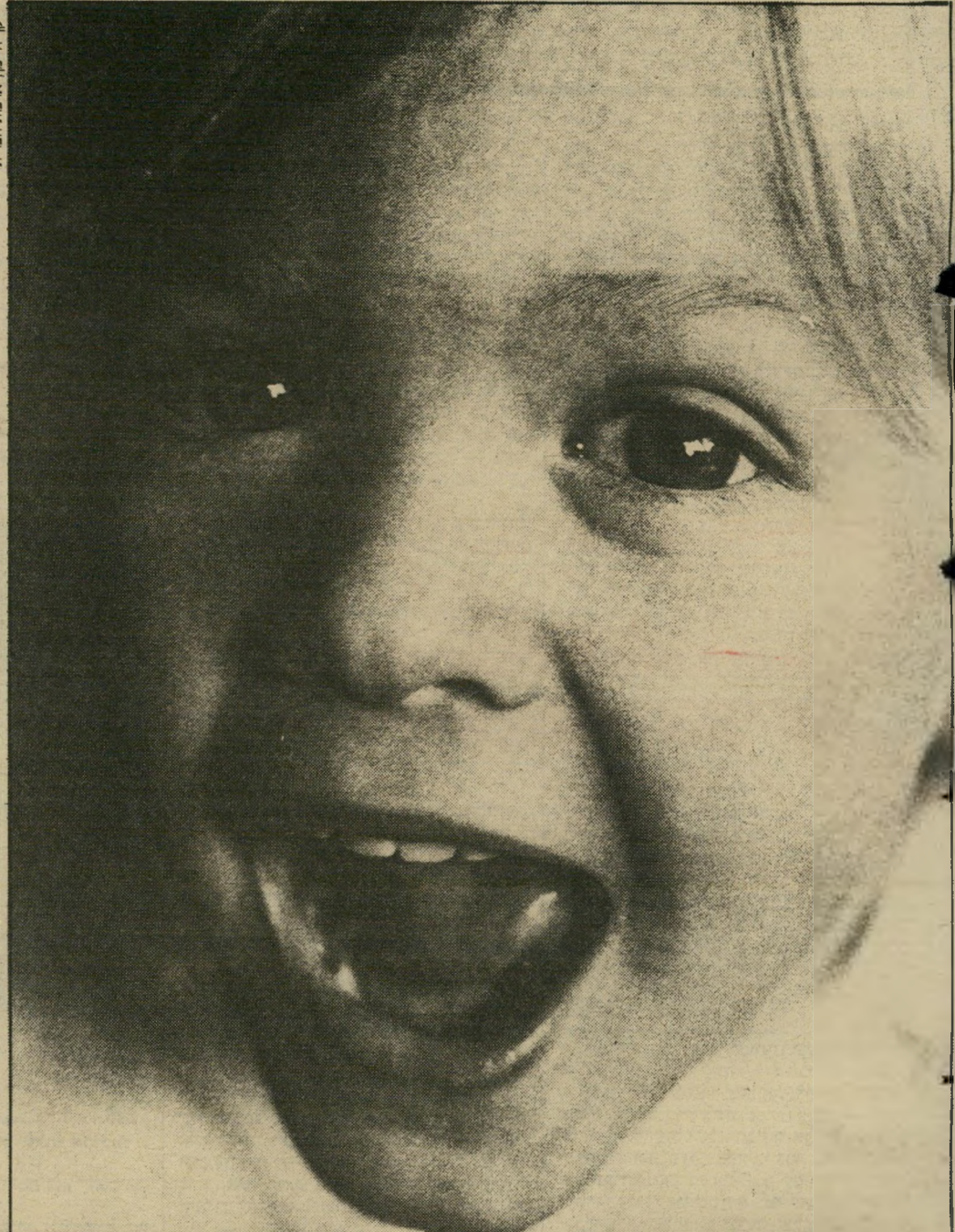
תוצאה נוספת של מאבקים כאלה היא ריכוז המוטיבציה הטיבעית של ה ילד ללמוד, ריכוז הסקרנות שלו ויצירת מעגל שקשה לצאת ממנו. מעגל שבו ההורה הוא הדרוש, הכופה, והילד הוא המתמרר, הנאבק. כך אפשר להמאס את בית-הספר על הילד, והוא עלול להירעד מלימודים ומקריאה. ההורה מגביר את הסנקציות וחוזר חלילה. יותר מכך. בכך שההורה לוקח על עצמו את האחריות לנושא הלימודים של ילדו, הוא כאילו מעביר לילד מסר: „אתה לא מסוגל, לא יכול, אני חייב לעזור לך, לעשות עבורך, אחרת לא תצליח.“ או מסר אחר: „אתה מאכזב אותי, אתה טיפיש.“

כך גורם ההורה לצמיחתו של ילד תלותי, חסר-ביטחון, חסר הערכה עצי מית, החש שאינו מסוגל להתמודד לבד בלי עזרת ההורים, שלעולם לא יצליח טוב כמו ההורה. הוא עלול להיהפך

ובשהתגובות הצפויות לא הגיעו, הת חיל להאמין בשינוי שחל בי ובעצמו. היום הוא חש סיפוק רב בהצלחתו, מסוגל ליהנות מעצם העשייה, לקבל כישלון ולהפיק ממנו תועלת לעתיד. ואם משהו זקוק להוכחה כתובה להצי לתת יישום הרעיון, הרי התעורה האחד רונה של מיכאל היא ההוכחה. ומה ש עושה לי טוב במיוחד זו ההרגשה שגם אם התעורה לא היתה טובה, זה היה בסדר, והייתי יודעת לעודד ולעזור ר

לקחתי על עצמי משימה קטנה, יח סית, של הסרת האחריות שלי בנושא החלפת הספרים בספרייה, וחשתי ש אוכל לעמוד בה בעיקבות. משימה זו הביאה אותי באופן הדרגתי, תוך כדי השקעה נפשית רבה מצדי, לאמונה כנה ביכולתו של מיכאל לקבל על עצ מו אחריות בנושאים שונים ולאפשרות לתת לו להתנסות בתוצאות, מבלי שא נסה למנוע אותן מבעוד מועד. איפשרתי לעצמי, בראשונה כחי,

תי להעביר מילולית למיכאל, הרי שה מסר לא נקלט. הניסיונות הפכו לחרבי פיפיות ולהתפרצויות דו-חודריות שלי, משהגיעו מים עד נפש לגבי. בכיתה דלת מיכאל הפסיק כמעט לחלוטין להכין שיעורים ולהתכונן לבחינות. למרות זאת תמיד קיבל ציר נים מצויינים והמשיך להיות אהוד מאוד על המורים. אני ארבתי כמו חתול לטרף לרגע שהמורים יתחילו לכעוס עליו, להתלונן, לתת ציונים

„אם לא תכני את השיעורים לא תוכלי לראות טלוויזיה...“

לרדת מצמרת הציפיות, ההישגים וחי שיבות הצינונים, ולקבל את מיכאל כמו שהוא, עם הטוב והפחות טוב, עם הקל והקשה.

התהליך היה ארוך לגבי, קצר במכת לאחור, והיום נרמה לי כאילו אני אדם אחר, שכן יש לתהליך השלכות בתחו מים רבים אחרים ועם בנייה-מישפתה האחרים. היום אני סומכת, מאצילה סמי כויות, נותנת אחריות ומאפשרת עצמי אות.

ומיכאל, בהיטוס רב, התבונן בשינוי, ובחוסר אמונה בתחילה הגיע לשלב ש בו הוא באמת ובתמים אחראי בלעדית לשיעורים ולמיבתגים. בהתחלה עריין בחן אותי. לא עשה שיעורים וחיכה לראות את התגובות.

לרדת מצמרת הציפיות, ההישגים וחי שיבות הצינונים, ולקבל את מיכאל כמו שהוא, עם הטוב והפחות טוב, עם הקל והקשה.

התהליך היה ארוך לגבי, קצר במכת לאחור, והיום נרמה לי כאילו אני אדם אחר, שכן יש לתהליך השלכות בתחו מים רבים אחרים ועם בנייה-מישפתה האחרים. היום אני סומכת, מאצילה סמי כויות, נותנת אחריות ומאפשרת עצמי אות.

ומיכאל, בהיטוס רב, התבונן בשינוי, ובחוסר אמונה בתחילה הגיע לשלב ש בו הוא באמת ובתמים אחראי בלעדית לשיעורים ולמיבתגים. בהתחלה עריין בחן אותי. לא עשה שיעורים וחיכה לראות את התגובות.

לרדת מצמרת הציפיות, ההישגים וחי שיבות הצינונים, ולקבל את מיכאל כמו שהוא, עם הטוב והפחות טוב, עם הקל והקשה.

התהליך היה ארוך לגבי, קצר במכת לאחור, והיום נרמה לי כאילו אני אדם אחר, שכן יש לתהליך השלכות בתחו מים רבים אחרים ועם בנייה-מישפתה האחרים. היום אני סומכת, מאצילה סמי כויות, נותנת אחריות ומאפשרת עצמי אות.

ומיכאל, בהיטוס רב, התבונן בשינוי, ובחוסר אמונה בתחילה הגיע לשלב ש בו הוא באמת ובתמים אחראי בלעדית לשיעורים ולמיבתגים. בהתחלה עריין בחן אותי. לא עשה שיעורים וחיכה לראות את התגובות.

על מיזבח השיעורים

תאורייה של אדלר ממליצה להורים שלא להתערב בשיעוריה הבית של הילדים, להשאיר את השי עורים באחריותם הבלעדית, ולתת למ כה, אומר אדלר, לתת לשיעורים לסכן את היחסים הטובים בבית. הילדים מקריבים מטרת, התקרמות בחיים בשביל יחסים, בשביל קשר.

פרוייקט, אצטותחברית